

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper.

(Established 1841)

Published Every Friday

Vol. 136

JAFFNA, FRIDAY, 4TH JUNE, 1976.

No. 22

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Asian Christian Publishers meet in Singapore

For the first time in the history of Christian publishing houses in the region, six Asian Christian publishers met at Singapore recently and affirmed that Asian Christian thinking must be translated and published in Asian languages in addition to its original language edition or English.

Despite the differences between one Asian situation and another, the group agreed that there is a growing awareness that "our destiny hangs together" and there is an urgent need to affirm our oneness and togetherness in Jesus Christ.

"Writings that treat our common human struggles and themes which celebrate our oneness in Christ, wherever these come from, can inform and enrich us all" said the report of the working group dealing with the "Concern for Content".

Citing the statistics on suicides among high school and college youth, Yoshimura Kyoji, Director of the Yokohama YMCA asked, "Doesn't the Church have a message of hope for the young people?"

"Mission" said Dr. Ishida, Professor of Missiology at the Lutheran Seminary, Japan, "involves movement, motion, looking ahead."

The General Secretary of the Japan YMCA was elected the new Chairperson and the President of the Japan Y. W. C. A. was elected Vice-chairperson, the first woman officer to hold the office.

Methodists in the News

Among the plenary speakers at Nairobi were five Methodists — Michael Manley, Mortimer Arias, Charles Birch, John Deschner and Philip Potter, the General Secretary of the WCC. The British Parliament has just elected its third Methodist in a row as Speaker in the person of George Thomas, a Welsh Labour M. P.

Ethiopian Patriarch removed

His Holiness Abuna Theophilus (72), head of the 12 million member Ethiopian Orthodox Church, has, it is learnt, been dismissed as Patriarch by the Provincial Military Administrative Council. Well known in the ecumenical movement, he had participated in the first four assemblies of the WCC and was host to the Central Committee in January, 1971. An interim administrator, has been named until the regular election of a successor on 7th of July. The World Council of Churches is seeking additional facts about the situation.

First Inter-Faith Work Camp

The First South East Asia Inter-Faith Work Camp will meet in South Sumatra from September 11 — October 9 this year. Some 60 South East Asians, representing the Moslem, Buddhist, Hindu, Sikh and Christian faiths will meet in the predominantly Moslem country of South Sumatra where participants will be engaged in a development project with residents who have transmigrated from the neighbouring (and over-populated) island of Java.

"The Religious contribution to ASEAN Development" will be the theme of the Work Camp. Prospective participants will be between the ages of 20 and 30 years and will be expected to have a sound understanding of their respective faith for dialogue.

United Theological College, Bangalore

The Annual Meeting of the Governing Council and the Valedictory Service were held on the 3rd of April in the College. The Senate of Serampore College has now granted autonomy to the U. T. C. in conducting the B. D; B. R. E. degrees and the Diploma in Religious Knowledge (D. R. K.). The United Theological College is the first college affiliated to Serampore to be granted this status.

At the Valedictory Service held on the 4th of April, 44 candidates received diplomas and certificates. Of these 33 are going into the parishes, 6 are going as teachers of theology and the others will be serving in specialised fields as Youth Workers and Bible Translators. Prof. Saral K. Chatterji, Director of the Christian Institute and President of the Senate of Serampore College preached the Valedictory Sermon.

CNAPT: Regional Conference (Northern Region)

A meeting of the Regional Conference (N. R.) of the Ceylon National Association for the Prevention of Tuberculosis was held at the Government Agent's Office, Jaffna on Friday 21st of May. Dr. A. Selvaratnam, South East Asian Representative of the International Union against Tuberculosis, addressed the Conference.

Dr. Selvaratnam was entertained to Dinner on the same day at the Subhas Guest House. Dr. T. Gengatharan, President of the CNAPT (Vali-West) presided. Mr. J. G. Arasaratnam is Honorary Regional Secretary of the CNAPT.

WCC Executive Committee

The Executive Committee of the World Council of Churches held its first Post-Nairobi meeting in Geneva recently. The 26 member Committee with Archbishop Edward (Ted) Scott of Canada as Moderator had a big task before them of sifting the mountain of Assembly recommendations and deciding on priorities. Final decisions will be taken by the new Central Committee which meets in Geneva August 10-18.

The future of the Ecumenical Institute at Bossey was much in the thoughts of the Executive Committee. Dr. Potter was authorised "to exercise maximum efforts to secure new sources of financial support and to engage in conversation with new partners to make Bossey's programme more comprehensive.

Two public issues were also in the Committee's thoughts — a just peace to Lebanon and the Middle East and concern for the fate of 2100 missing Greek Cypriots.

Mr. Frank Norman retires on June 30 after 30 years as Director of the WCC's Finance and Central Services Department. The Committee expressed deep gratitude to him for his total commitment to the work of the WCC.

Service of Thanksgiving

A Service of Thanksgiving for the life of Anne Pushpamany Selvanayagam (nee Thambapillai) was conducted on Friday, May 14 at 5-30 p. m. at St. John's Church, Chundikuli. The Ven. J. J. Gnana-pragasam, Archdeacon of Jaffna officiated, assisted by the Ven. J. R. Navaratnam, Archdeacon Emeritus.

There was a large gathering of relations, friends and past pupils of Mrs. Selvanayagam. The Bible Lessons were read by her sons Messrs. W. B. Selvanayagam and L. S. Selvanayagam and her brother Mr. M. T. Thambapillai.

Mrs. Lily Jesudason paying the tribute said that Mrs. Selvanayagam and her sisters were students at Chundikuli Girls' College during the Page Era and later both became teachers at Chundikuli. Mrs. Selvanayagam had a good academic as well as Sports record in School and served her Alma Mater as teacher for 30 years, moulding the young lives of several who today remember her with love and gratitude. She was for many years the violinist at St. John's Church, Chundikuli. She married the late Mr. E. Anketell Selvanayagam, Science Master at St. Patrick's College.

The Service ended with all those present participating in Holy Communion.

LAGEOS

Lageos (Laser geodynamics satellite) which looks like a huge golf ball was launched on May 4 by the U. S. National Aeronautics and Space Administration to detect movements and changes in the earth's crust so as to avoid earthquakes which are a common feature in certain parts of the world. It will remain in orbit for eight million years before deteriorating or crashing back to earth.

The satellite also carries a message for future inhabitants of the earth. On a stainless steel plaque is a schematism of the earth and sun and three maps of the globe. The first one illustrates the way the earth may have looked like before the single land mass broke up. The second map shows the surface as it appears today. The third is an extra-polation of what geologists think the earth may look like eight million years from now.

IN BRIEF

● Four members of the Nunavil Church Youth League have been selected for entrance to the University of Sri Lanka, two for medicine, one for Veterinary Science and one for Engineering.

St. John's College, Jaffna

THE PRIZE GIVING

fixed for the 4th of June

is postponed to

Thursday the 10th of June.

We regret

all inconveniences caused.

PRINCIPAL

The Annual Re-union of the Past Pupils of Uduvil Girls' College

Venue: Uduvil Girls' College

Date: 26th June, 1976

Time: 2-30 p. m.

PROGRAMME:

2-30 p. m. Praise Service.
3-15 p. m. Net-ball Match
Past Vs. Present Girls.
4-30 p. m. Annual General Meeting.
5-30 p. m. Tea.
6-00 p. m. Entertainment — Past & Present.

Spouses are invited for the Entertainment.

E. M. NILES
Secy. O. G. A.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

[தெரிந்தவ வா இதழ்.] [வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.]

"நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்"

மலர் 136]

4 — 6 — 1976

[இதழ் 22

தூய ஆவியானவரின் புதிய பணி

இயேசு பெருமான், தூய ஆவியானவரின் வருகையைப் பற்றிக் கூறுகையில்,

"நான் போகாதிருந்தால், சகாயர் உங்களிடம் வரமாட்டார். நான் போவேனாலும், அவரை உங்களிடம் அனுப்புவேன்" (யோ. 16:7) என்றார்.

இதன் உட்பொருளை நாம் ஆராய்கில், கிறிஸ்துபிரான் தமக்குப் பின் வரும் தூய ஆவியானவர் செய்யப்போகும் புதுப் பணியைப் பற்றிக் கூறவே விளக்கிவர் என்பது விளங்கும்.

தூய ஆவியானவரின் பணிகளில் ஒன்று, 'கிறிஸ்துவைக் குறித்துச் சான்று பகர்வது.' அதாவது, கிறிஸ்துவின் மனித அவதார மகிமையை மக்களுக்கு விளக்கிக்காட்டி, அவருடைய போதனைகளையும் சாத்தன்களையும் (மீட்டிபிளிகரிங்), அவர்களுக்கு உணர்த்தி, நாளடைவில் மக்களுடைய வாழ்க்கையில் எழும் பரிசீலனைகளைத் தீர்க்க மக்களுக்குத் துணைபுரிவதே ஆவியானவரின் புதுப் பணியாகும்.

இதனாலேயே, தூய ஆவியானவரின் வருகை ஒரு புதிய நிகழ்ச்சியாக இயேசு பெருமானால் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதைத் தழுவின தூய ஆவியானவரின் வருகையினால், மக்களுடைய சமய வரலாற்றில் ஒரு புதிய சகாப்தம் தொடங்கியிருப்பதை நாம் காண்கிறோம்.

'ஆவியைப் பற்றிய எண்ணம் எல்லாச் சமயங்களிலும் அடிப்படக் கொள்கையாகக் காணப்படுகிறது' என அறிஞர் ஸ்காட் என்பவர் கூறுகிறார்.

இக் கொள்கைகளிற் சில கிறிஸ்தவ கொள்கைக்கு முற்றிலும் முரண்பட்டவை. என்னும் வேறு சில, கிறிஸ்தவ கொள்கைக்கு ஏறக்குறையச் சமமாகத் தோன்றுகின்றன.

இதனால் நாம் அறியும் உண்மை, கடவுளின் ஆவியானவர், கிறிஸ்தவத் தருச்சபையிலும், கிறிஸ்தவர்களிலும் மட்டும் தங்கிக் கிராமிய செய்யாமல், பிற சமயத்தினரிடத்திலும் கிராமிய செய்து வருகிறார் என்பதே.

அப். 17:24, 26, 27 ஆம் வசனங்களிற் காணப்படும் பவுலின் அறவுரையல் மேற்படி கொள்கைக்கு ஏற்ற காரணத்தைக் காண்க.

அதாவது, உலகமெங்குமுள்ள மக்களின் உள்ளத்தில் கிறிஸ்துவின் ஆளுகையை நிலைநாட்டுவதற்காக, கடவுளின் ஆவியானவர், உலகம் தோன்றிய நாள முதல் "கால நிறைவு" வரும்வரை, மக்களின் உள்ளத்தைப் பண்படுத்தி, தாம் தொடங்கிய திருப்பணியைச் செய்து கொண்டே வருகிறார் என்பதே.

இன்றும் மக்கள் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ளும் வரையில் தூய ஆவியானவர் மக்களில் கிராமிய செய்து, அவர்களை ஆயத்தப்படுத்தி வருகிறார்.

பிற சமயங்களிற் காணப்படும் சன்மார்க்க அறிவும், உண்மைப் பொருளைப் பற்றிய நாட்டமும், கடவுட் பக்தியும் இதற்குச் சான்றுக் கொள்ளலாம். பிற சமயப் பக்தரையும், கய்துக்களையும், வத்தகரையும் கடவுளின் ஆவியானவர் ஹிரியாதது, கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியை ஏற்றுக்கொள்ள அவர்களைப் பக்குவப்படுத்தி வருகிறார்.

இதுவே ஆவியானவரின் புதிய பணி. இப்பணியில் அவருடன் உடன் பணியாட்களாக நாம் பணியாற்ற முன்வர வேண்டும். நற்செய்தியைத் தருச்சபைக்குப் புறம்பேயுள்ளவர்களும் அறிந்து மீட்பன பயனடையத்தக்க பணிகளையாற்றும்படி நாம் பணிக்கப்பட்டுள்ளோம் (அப். 1:8, இந்த அமைப்பைப் பெற்று இக்காலத்தல் தூய ஆவியானவர் புரிந்துவரும் புதுப் பணியில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபடுவோமாக,

பரிசுத்த ஆவி பற்றிய ஒரு நோக்கு

— V. பத்மநாதன் —

திருமறையில் இடம் பெற்றுள்ள ஆவியை, பரிசுத்த ஆவி (The Holy Spirit), கிறிஸ்துவின் ஆவி (Spirit of Christ), சத்திய ஆவி (Spirit of Truth), சுட்டெரிப் பின் ஆவி (Spirit of Burning), பரிசுத்தமுள்ள ஆவி (Spirit of Holiness) என இத்து கோணங்களில் நோக்கலாம். இவற்றில் பரிசுத்த தாவியென்பது பிதா, குமாரன், பரிசுத்தாவியென்னும் ஏக திருத்தவத்தில் முன்னுடைய ஆன். இவர் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவருமல்ல; ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவருமல்ல. புறப்படுகிறவரேயாவார்.

தேற்றரவாளான பரிசுத்த ஆவியானவரின் நிறைவைப் பெற்றுக்கொள்வதைப் பற்றிக் கிறிஸ்தவர்களிடையே பலவித

மான கொள்கைகள் நிலவி வருவதைக் காணலாம். கிறிஸ்துவின் விசுவாசம் வைத்தவனே கிறிஸ்தவனாவான். நீங்கள் விசுவாசிகளானப்போது பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றீர்களா? என்று தூய பவுல் அப்போஸ்தலன் எபேசு சபையாரிடம் கேட்டார். ஆகவே, பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ளாதவன் எவரும், உண்மைக் கிறிஸ்தவனாக இருக்க முடியாது. கிறிஸ்த சபையின் ஆரம்பமே, பெந்தீக்கொஸ்தே நாளில் பரிசுத்தாவியைச் சீடர்கள் பெற்றுக் கொண்டதன் பின்புதான் நிகழ்ந்துள்ளது.

கிறிஸ்துவின் மரணத்தால் மனிதர்கள் எல்லாருக்கும் இரட்சிப்பு உண்டென்றாலும், எல்லா

ரும் அதை அடைகிறார்களென்று கூறமுடியாது. அதுபோலவே, பரிசுத்தாவியின் நிறைவைப் பெறுவதற்கு எல்லாருக்கும் உரிமையுண்டென்றாலும், அதை எல்லாரும் தேடுகிறதில்லை. இத்தூய ஆவியைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டுமானால் விசுவாசத்துடன் காத்திருந்து ஜெபிக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றோம். அப்படியானால் பிதா அதைக் கொடுப்பாரென்று கூறியிருக்கின்றார் (லூக். 11:13).

ஆவியானவர் ஒருவனுக்குள் வருவது ஒரு புது அநுபவமாகும். இந்த அநுபவத்திற்குப்பெட்டவர்கள்தான், அதன் சந்தோஷத்தையும், வல்லமையையும் அறிய முடியும். அத்துடன் அதற்குத் தாட்சியாகச் சில அடையாளங்களைக் கூடக் காணலாமென்று நமது வேதாகமம் கூறுகின்றது. கிறிஸ்தவர்களின் பலர், ஆந்த அடையாளங்களில் ஒன்றான அந்நிய பாஷையைப் பேசுவதுதான், பரிசுத்தாவியானவரைப் பெற்றுக்கொள்வதன் நிறைவுத் தன்மையென்று கருதி, அதையிட்டு வாதிட்டும் வருகின்றனர். அந்நிய பாஷையில் பேசுகிறவன் மனுஷரிடத்தில் பேசாமல், தேவனிடத்தில் பேசுகிறான் (1 கொரி. 14:2) என்பது உண்மையே யாயினும், அதுவே ஓர் அடையாளம் என்பது முற்றிலும் தவறானதாகும்.

ஒரு மரமானது அதன் கனிகளால் அறியப்படுவதுபோல, பரிசுத்தாவியானவரைப் பெற்றவர்களையும் ஆவியின் கனிகளாலே அறியப்படும். அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம், நீடிய பொறுமை, தயவு, நற்குணம், விசுவாசம், சாந்தம், இச்செயலடக்கம் என்பவையே ஆவியின் கனிகளாம் (கலா. 5:22, 23) ஒருவன் தான் பரிசுத்தாவியின் நிறைவைப் பெற்றுக்கொண்டே நென்று கூறியும், இந்த ஆவியின் கனிகள் அவனிடத்திற் காணப்படாவிடில், அது எப்படி உண்மையாகும்?

பரிசுத்தாவியானவரின் நிறைவைப் பெற்றுக்கொள்ளுதலை, பரிசுத்தாவியானவரால் நிரப்பப்படுதல் என்றும் (அப். 9:17), அபிஷேகம் பெறுதல் என்றும் (1 கொரி. 1:21; 1 யோவா. 2:20), முத்திரை போடப்படுதல் (எபே. 1:13, 4:30) என்றும் சொல்லப்பட்டாலும், எல்லோரும் ஒரே ஆவிக்குள்ளாகவேதாகந் தீர்க்கப்பட்டவர்களாயிருக்கிறோம் (1 கொரி. 12:13). நாம் யாராயிருந்தாலும், தூய ஆவியானவரின் நிறைவைப் பெற்றுக்கொள்ளும்போது, கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபைக்குள் ஞானஸ்தானம் பண்ணப்பட்டவர்களாயிருப்போம்.

பாவத்தினின்றும் நம்மை விடுதலையாகிய தேவனுடைய ஊழியத்தில் பங்கெடுக்க வேண்டுமானால், பரிசுத்தாவியைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் அவசியம் (ரோமர் 7:5). விசுவாசம் இல்லாமல் ஊழியம் நடைபெற முடியாது. அந்த விசுவாசத்தின் அத்திபாரமும் தூய ஆவியானவரேயாவார் (அப். 19:18). விசுவாசத்துடன் ஊழியத்தில் பங்குபெறுவதற்காக, எமக்கும் பெலன் தந்து சாட்சிகளாக விளங்கச் செய்வரும் அவரேயாவார் (அப். 1:8). ஆகவே, நாம் விசுவாசத்துடன் கர்த்தரின் ஊழியத்தில் பங்கெடுத்து, உலகிலே சாட்சிகளாக விளங்குவதற்குப் பரிசுத்தாவியானவரின் நிறைவைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் அவசியமாகும். இதற்காக நாம் விசுவாசத்துடன் காத்திருந்து ஜெபிப்பேரமாக,

நிக்கோதேமுவின் சுவிசேஷம்

நமது திருமறையிலுள்ள நூல்களை விட வேறு பல நூல்களில் கிறிஸ்தவ விபரங்களைப் பற்றிக் குறிப்புகள் அடங்கியிருப்பதைக் காண்கிறோம். இவற்றில் சிலவற்றைத் தொகுத்துத் தள்ளுபடி ஆகமங்கள் என வகுத்துள்ளனர். இவ்வகுப்பிலும் சேராத பல நூல்கள் உள். அவற்றுள் பிலாத்துவின் நடப்புகள் அல்லது நிக்கோதேமுவின் சுவிசேஷம் என்ற ஒரு நூல் காணப்படுகிறது. இந் நூலில் பிலாத்துவைப் பற்றிய கற்பனை வரலாறு அதிகமுள்ளது. இதற் காணப்படும் விவரங்கள் வரலாற்று உண்மை அற்றவை.

நம்முடைய திருமறையைத் தவிர வேறு பல கற்பனை நூல்களிலும் பிலாத்துவைப் பற்றிய குறிப்புகளைப் பரவலாகக் காணலாம். இக்குறிப்புகள் யாவும், பிலாத்துவின் முடிவு என்னவாயிற்று என்பதைக் கற்பனையாகக் குறிக்கிறது.

காலிகுலா என்ற இராயன் ஆட்சியில் பிலாத்து தற்கொலை செய்து கொண்டதாகச் சிலர் குறிப்பிடுவதை யூசேபியு என்ற வரலாற்றறிஞன் எழுதுகிறார். கிறிஸ்துவுக்குக் கொலைத் தீர்ப்பை விதித்தது யூத மக்களும், அந்திப்பாவுமே. ஏரோது, பிலாத்து கொலைத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டபோது வெளிவர சென்றுவிட்டான் எனப் பேதுருவின் சுவிசேஷம் என்ற நூல் குறிக்கிறது. பிலாத்து, கிறிஸ்தவனாக மனமாறுதல் அடைந்தான் என டெர்டுல்லியன் என்பவர் கூறுகிறார். இக்கூற்றுக்கள் பலவற்றிற்கு வரலாற்று ஆதரவு கிடையாது.

பிலாத்துவின் மனைவிக்குப் புதிய ஏற்பாட்டில் பெயர் கொடுக்கப்பட்டதில்லை. ஆனால், வேறு நூல்களில் அவளுக்கு புரோகுலா அல்லது புரோக்லா என்ற பெயர் காணப்படுகிறது. கிரேக்க சபை புரோக்லாவைப் பரிசுத்தவாட்டியாக்கி அக்டோபர் 27 இல் அவளை நினைவுகூருகிறது. அபிசீனிய சபை பிலாத்துவைப் பரிசுத்தவாளுக்கு ஜூன் 25 இல் அவளை நினைவுகூருகிறது. லூதரன் சபைகள் பிலாத்து மனம் மாறியதற்குப் போதிய வரலாற்றுச் சான்றுகள் இல்லாத காரணத்தால், பிலாத்துவைப் பற்றிச் சிறப்பாகப் பிலாத்துவின் முடிவைப் பற்றிக் கூறத் தயங்குகின்றனர்.

பிலாத்து திபேரிய இராயனால் கொலை செய்யப்பட்டான் என்றும், மரிப்பதற்கு முன்னர் மனம் திருப்பினான் என்றும் கூறுவர். பிலாத்து ரோம அரசன் முன் விசாரிக்கப்படுகையில் கிறிஸ்துவின் அங்கியையே தரித்திருந்ததாகவும், இந்த அங்கியை சிறப்பாகப் பிலாத்து நெடுநேரம் அரசனின் கோபத்துக்குத் தப்பியதாகவும் கதை உண்டு. பிலாத்துவின் உடல் டைபர் நதியில் வீசப்பட்டது. அங்கு அசுத்த ஆவிகள் ஈபோல் மொயதது, அயலாரையும் அலுக்கழித்த காரணத்தால், பிலாத்துவின் உடல் பிராணிக் உளள ரோன் நதியில் வீசி எறியப்பட்டது. அங்கும் அசுத்த ஆவிகள் கூடிய குழப்பமிட்டதால், கனிற்சர்லாந் தல் உள்ள இலவ்சேன் நகரையடுத்த ஓர் ஏரியில் பிலாத்துவின் உடலத்தை ஆழமாக ஆழ்த்தி வெளிச் செல்லாதவாறு சுவர் எழுப்பினார்கள். இன்னும் இரவு நேரங்களில் பிலாத்துவின் ஆவி எழுந்து பல இடங்களைச் சுற்றிச்

(தேபிசீ 3-ம் பக்கம்)

கிறிஸ்தேசு பெருமானே.....!

பிறப்பும் இறப்பும்

உலக வரலாற்றிலே...

மனிதன் மண்ணிலே பிறக்கிறான், பிறந்தவன் வாழத் துடிக்கிறான், வாழ்பவன் சாக மறுக்கிறான், செத்தபின் வாழ்வு முடிகிறது, முடிந்தது வரலாற்றோடு கலக்கிறது, செத்தவன் திரும்ப உயிர்ப்பதில்லை, மனித வாழ்வு பழங்கதையாய் மறைகிறது.

மீட்பின் வரலாற்றிலே...

கடவுள் மண்ணிலே பிறக்கிறார், பிறந்தவர் வாழ மறுக்கிறார், மறுத்தவர் சாகத் துடிக்கிறார், செத்தவர் திரும்ப உயிர்ப்பதற்கு, உயிர்த்தபின் வாழ்வு தொடங்குகிறது, அதிலிருந்து வரலாறு வளர்கிறது, இறைவாழ்வு புதுவாழ்வாய்ப் பரவுகிறது.

"என் நினைவுகள் உங்கள் நினைவுகள் அல்ல; உங்கள் வழிகள் என் வழிகளுமல்ல."

(ஏசா. 55:8).

தோல்வியும் வெற்றியும்

உலக அரசிலே...

அரசன் அரசமனையில் இருக்க வீரர் போருக்குப் போகின்றனர். மக்கள் உயிரிழந்தாலும், மன்னன் உயிர் வாழ்வது உண்டு. மாற்றான் மறைந்தொழிந்தால், மன்னன் புகழ்பெறுகிறான். தோற்றவர் வெல்வதில்லை, வென்றவர் தோற்றதில்லை. தோல்வியால் வெற்றியில்லை, வெற்றியால் தோல்வியில்லை.

கடவுள் அரசிலே...

வீரர்கள் வீட்டிலிருக்க, அரசர் போருக்கேடு; மக்கள் கோட்டைக்குள் இருக்க, மன்னன் போர்க்களம் சென்றார். மன்னன் உயிரிழந்தார், மக்கள் உயர் பெற்றனர்; மாற்றான் வென்றதுபோல் தோன்றிற்று, அரசன் அழிந்ததுபோல் தெரிந்தது!

ஆனால்,

தோற்றவர் புகழ் குட, வென்றவன் தோல்வியடைந்தான்! வென்றது தோல்வியாலே, தோற்றது வெற்றியாலே; வென்றவர் கிறிஸ்து, தோற்றவன் சாத்தான்.

"கடவுளின் பலவீனம் மனித பலத்தினும் மேலானது."

(1 கொரி. 1:25).

போர்முறையும் போர்முனையும் நமதாண்டவர் கையாண்ட போர் முறையும் அவர் வென்ற போர் முனையும், உலக வாழ்க்கைக்கு மாருனவை.

அவர் எதிரியின் கோட்டையத் தகர்க்கவில்லை, தன்னையே தாக்க விட்டார்;

வாரும் வேலும் ஏந்தவில்லை, பாரச் சிலுவையைத் தாங்கி நடந்தார்.

மாற்றான் இரத்தத்தைச் சிந்த விலலை, தன் சொந்த இரத்தத் தையே சிந்தினார்.

எதிரியை ஓட விட்டவில்லை, தன்னை எதிரி அடிக்க விட்டார்.

போரின் போக்கு இதுவானால் போர் முனையின் உச்சக்கட்டம் எப்படியிருக்கும்?

பகைவன் புறங்காட்டி ஓடவில்லை, தாமே புறங்காட்டிப் பொறுத்திருந்தார்.

எதிரி துடித்துக் கதறவில்லை, தானே துடித்துக் கதறினார்.

இறுதியில், சாத்தான் (வெளிப்பார்வைக்கு) சாகவில்லை. இயேசு பெருமான் (உலகத்திற்கு) மாய்ந்து போனார்.

போர் முறை — பாடுங்கள்; போர் முனை — சிலுவையுச்சி. போர் முடிவு — இழிந்த சாவு. போரின் விளைவு படுதோல்வி தானா!

உயிர்த்தெழுந்தார்....

உலகின் கண்ணுக்குத் தோல்வி; ஆனால், இறைவன் முன்னால் வெற்றி.

மனிதர் பார்த்தது சாவை; சாவு தொடங்கியது வாழ்வை. முன்றே நாட்கள். எல்லாம் தலைகீழாய் மாறிற்று.

மாண்டவர் மீண்டார்; செத்தவர் உயிர்த்தார்; பாவம் தொலைந்தது; மனிதன் உயிர்ப்படைந்தான் — இறையருள் பெற்றான்.

உலகம் உயர்ந்தது, மனுக்குலம் மகிழ்ந்தது; திருச்சபை மலர்ந்தது.

உலகம் உய்ய எம்பெருமான் உயிர்த்தெழுந்தார்.

எல்லாம் வல்ல கடவுள், வெற்றி தரத் தோல்வியையும், உயிர்ப்பளிக்கும் பாடுகளையும், வாழ்வு தரச் சாவையும் வழியாகத் தெரிந்து கொண்டது ஏன்? என்பதைச் சிந்தியுங்கள்.

"கோதுன்ம மணி மண்ணில் விழுந்து இறவாவிட்டால் அப்படியேயிருக்கும்; அஃது இறந்தால் மிகுந்த பலனளிக்கும்."

(யோ. 12:24).

"நீங்கள் கிறிஸ்துவன் உயிர்த்தெழுந்ததுண்டானால், கடவுளின் வலது புறத்தல் வீற்றிருக்கும் இடத்திலுள்ள மேலானவைகளை நாடுங்கள்."

(கொலோ 3:1).

"ஆதலால் அவருடைய மரணச் சரயில் நாம் இணைக்கப்பட்டவர்களானால், அவர் உயிர்த்தெழுதலின் சரயலாகவும் இணைக்கப்பட்டிருப்போம்."

(ரோம. 6:5).

நன்றி செலுத்தும்

ஆராதனை

காலஞ்சென்ற திரு. E. C. லொக்லூட் அவர்களின் வசழ்க்கைக்காகவும் பணிகளுக்காகவும் நன்றி செலுத்தும் ஆராதனை, பேராயர் அருட்பெருந்திரு. D. J. அம்பலவாரணர் அவர்களின் தலைமையில் வட்டிக்கோட்டைத் தேவாலயத்தில் சென்ற மாதம் 24 ஆம் திகதி மாலை 5-00 மணிக்கு நடைபெற்றது. திருவாளர் A. R. கதிர்காமர், டாக்டர் J. B. செல்லையா ஆகியார் இரங்கலுரை வழங்கினர். திரு. L. S. குலத்துங்கம், அருட்திரு. L. N. ஹிச் கொரக் ஆகியோர் ஆராதனையில் உதவினர். பேராயர் அருளுரை ஆற்றினார். முன்னுள் பேராயர் அருட்பெருந்திரு. S. குலேந்திரன் அவர்களின் செபத்துடனும் ஆசீர்வாதத்துடனும் கூட்டம் முடிவுற்றது.

கிறிஸ்து பெருமானைப் பற்றி தமிழ்க் கவிஞரின் கருத்து

1. பாரதியார்

'சசன் வந்து சிலுவையின் மாண்டான் எழுந்து உயிர்த்தான் நான் ஒரு மூன்றில்.'

2. திரு. வி. க.

(திரு. வி. க. வியாணகந்தா முதலியார்)
'ஏசு கிறிஸ்து பெருமானே எந்த உயிரிக்கும் அருள்வோனே' 'கன்னி வயிற்றில் உதித்தோனே கருணையை உலகில் விதைத்தோனே' 'அன்பை அளிக்க வந்தோனே ஆருயிர் உலகு உய்யத் தந்தோனே'

'சிரமுடி முள்ளும் மண்ணில் சேவடி நடையும் — ஏசு பரமன் நீ என்று கொண்டேன் பதமலர் போற்றி போற்றி'.

3. திரு. பா. ஐ. முகமது அலி

கன்னிமரி பெற்றெடுத்த ஏசுவெனும் தெய்வம்; கண்ணிழந்த மானிடர்க்குக் கண்ணவித்த தெய்வம்; பன்னிருவர் சீடரிலே தீயவொரு சீடன் பாதகனாய் மாறினதை முன்னறிந்த தெய்வம்; மன்னுயிரின் மாசகலப் பாழ்சிலுவை ஏறி வஞ்சகரை மன்னித்துச் செங்குருதி சிந்தி தன்னுயிரை மன்பதைக்கே ஈந்தஅருள் தெய்வம்; தாரணியில் மூன்றாம்நாள் சாவைவென்ற தெய்வம்.

4. யோகி சுத்தானந்த பாரதி

மரணத்தை வென்றவனே! மன்னவனே அன்புருவே தரணி உய்யப் பிறந்தவனே! தாவீதரசன் குலக்கொழுந்தே கருணையுடன் அவதரித்தாய்! காத்திடவே மெய்யறத்தை அரசன் எமக்குள் திருவருளே அறிவெல்லாம் அமர்ந்தவனே!

அருந்தவத் தான்மசக்தி ஆணுருப் பூண்ட தன்னுள் பெருந்தவத தொளியால் ஞானம் பிறங்குறும் ஆசியாவின் இருந்தவக் கதிரோன் கீழே யெழுந்து மேற்றிசையுமெங்கும் பொருந்திய சான்றோன் எங்கள் பூசணக்குரிய நாதன்.

('ஆசியாக் கண்டத்தில் சூரியன் போல உதித்து, உலகத்தின் மேல் கீழ் பாகங்களிலெல்லாம் சான்றோனாக விளங்குவரும் இயேசுபெருமான் நமது வணக்கத்திற்குரியவர்' என்கிறார் பாரதி அவர்கள்).

5. அருட்கவிஞர்

ஜெ. எஸ். ஆழ்வாப்பிள்ளை (யாழ்ப்பாணம்)

சிலுவையிற் குருதி சிந்திச் சீவனை விழத்தாய், பாவப் பரியெனப் பிணியாய் நின்றாய், பழியெலாம் சுமந்து தீர்த்தாய், இலவச இரட்சை ஈந்தாய், இகபரம் இரண்டினையும் குலதெய்வம் உணப்போல் உண்டோ, கும்பிட்டேன் போற்றி, போற்றி.

6. வேதநாயக சாஸ்திரியார்

'வார்த்தையா யிருந்து, மானிட சொருபமாய் ஆர்த்தபா தகமெல்லாம் அடைந்த, பாட்டினால் தீர்த்த, ஒரு சிலுவையிற் சேவதந்து, கை

நம்பிக்கையுடன்

எதிர்நோக்குக!

வாழ்க்கையின் மாறுதல் களையும் மாறுபாடுகளையும் நடுக்கத்துடன் நோக்காதே;

நம்பிக்கையுடன் எதிர்நோக்கு, உன் கடவுள் உன்னைக் காக்க வல்ல வல்லவர்.

இதுவரை, அவர் உன்னைப் பாதுகாத்துப் பராமரித்து வழிநடத்தி வந்துள்ளார்.

அவரது அன்புக் கரத்தைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொள். அவர் உன்னை நடத்துவார். வாழ்க்கைப் பயண இறுதியில் நடக்கவிவரமால் நீ சரய்ந்து விழும்போது — அவர் உன்னைத் தமது அன்புக் கரங்களில் ஏந்திக்கொள்வார்.

ஆதலால், நானே என்ன நடக்குமோ என எண்ணி ஏங்கிக் கலங்காதே. இன்று உன்னைக் காக்கும் உன் பரம தந்தை, நானேக்கும், ஒவ்வொரு நாளும் உன்னைக் காப்பார். துன்பத்தினின்றும் அவன் உன்னைக் காப்பார்; அல்லது அத்துன்பத்தைத் தாங்கும் தைரியத்தை அவர் உனக்கு அருளுவார்.

ஆகவே, எல்லாக் கவலைகளையும் அவர் மீது ஏறிந்துவிட்டு வாழ்க்கையை நடத்து.

— Francis De Sales.

நிக்கோதேமுயின் கவிசேஷம்

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

செம்பால் கைகுழி வருவதாகவும் கூறப்படுகிறது.

பிலாட்ஸ் மலை என்று இப்பகுதியில் ஒரு மலைக்குப் பெயர் இருப்பதன் காரணம் இதுவே எனவும் கருதப்படுகிறது.

பிலாத்து தற்கொலை செய்து கொண்டான் என யூசேபியுவும், இதயத்தில் கிறிஸ்தவனாக மாறிவிட்டான் என டெர்டுலிஸனும் கூறுகின்றனர். இவ்வகையான முரண்பட்ட கருத்துக்கள் ஏழக் காரணம் என்ன? பிலாத்து தான் கிறிஸ்தவன் ஆகிவிட்டேன் என்பதற்குப் போதிய வரலாற்று ஆதாரங்களை வைத்துப் போகவில்லை.

கிறிஸ்தவ பண்புகள் பிலாத்தின் கையில் நிறைந்திருந்தால் எந்த வரலாற்றுசிரியனும் அவனுடைய வாழ்வைத் திரித்தும் மறைத்தும் எழுதிவிட முடியாது. பிலாத்து தன் உயிரை மாய்த்துக் கொண்டிருக்கவும் மாட்டான். அதைக் கிறிஸ்துவுக்கே அர்ப்பணித்திருப்பான். தான் கிறிஸ்தவன் என்பதற்குரிய அடையாளங்களைப் பற்றி எளிதில் கண்டுகொள்ளும்படி பின்வதத்துப் பேராயிருப்பான். ஆகவே, பிலாத்துவைப்பற்றி மேலே குறித்த விவரங்கள் வரலாற்று ஆதாரம் பெருதவை எனக் காண்க.

யோர்த்த ஏசுக்கிறிஸ்து இறையைப் போற்றுவாம்.

(ஆர்த்த = நிறைந்த; கை ஏர்த்த = கையினால் நன்மை செய்து.)

The Morning Star

4th June, 1976

English as Auxiliary International Language

"The only real Englishmen left in the world are Indians," Malcolm Muggeridge wrote, may be with a touch of exaggeration. The famous writer and broadcaster was referring to the facility with which in a big Indian city every third or fourth person spoke with an impressive command of English. In some measure this would be true of many metropolitan cities in countries which once formed part of the British Empire. Why, English has now replaced French, Dutch and other foreign languages in their erstwhile colonial territories as well.

It is true that the resurrection of the national languages is at the centre of the modern renaissance by which many former colonial countries are regaining their own soul. Often it is the utterances of poets and prophets in their native tongue that has heralded the birth of a new nation. The concept of nationalism is marked not merely by the transference of power to the indigenous people but by a sense of belonging together. The wide use of the people's language in the schools and in civic life is therefore indispensable to promote their new nationhood.

Yet, ironically, it can be claimed that the nationalism before which Britain retreated so decorously in Asia and Africa is of her own making, with ideas of justice and liberty and equality taught from English textbooks. The English language has been the Empire's undoing. K. M. Panikkar has pointed out that the English language gave to India more than a common language; it supplied the ideas that went to make the revolutionary changes of the modern period and helped to create an elite imbued with these new purposes. Now, no longer as usurper of the mother-tongue but its ally (in Gandhiji's felicitous phrase), the English language and English books are helping those in Asia and Africa to catch up with the modern world. Not least, it is the encounter with the West that is enabling these peoples to turn their ancient languages to new uses. Granted that those who do not write or speak in the mother-tongue will have only a slender audience, it must be said no less that those who do not read in English will have little to write. Even the re-statement of Hinduism and Buddhism owes so much to scholarship in the English language on the part of both Eastern and Western scholars.

Apart from its wide dispersion, it is the wide range of knowledge that is available in English books and periodicals and other media that makes the language adequate for the purposes of an auxiliary international language. Books from the English-speaking countries feed libraries the world over; millions of non-English-speaking people read English books and magazines, listen to English broadcasts, and see English films. In the field of scientific and technical literature, books and papers published in such languages as French, German and Russian are systematically translated into English at documentation centres in countries like India for the benefit of local scientists. International technical terms in their English form are being incorporated into Asian languages. For those who cannot read, 10,000 English books covering a wide field of writing are translated every year into other languages; English is by far the world's most translated language.

We may distinguish between three broad levels of proficiency in English in the future. With the renewed interest in the concept of life-long-education and the expanding opportunities for every man in new patterns of leisure and work both here and abroad, those who have reached the Senior Secondary stage should cultivate English as a library language, a perfected tool that gives them access to technical writing, to books and journals, lectures and broadcasts. A degree of function will enter into the use of English, students being introduced to the literature and special vocabulary that enables them to read with comprehension books and journals in their particular field and move at ease in its concepts.

Those who do not reach that level of education that calls for the functional use of English may still gain by acquiring a working knowledge of English. May be with age and maturity they will develop functional literacy. Even otherwise, their minimal command of English will help them in work and life.

At the other end, we need to have gifted persons who are able to use English as a creative medium, who have absorbed the thought and culture of the age, and are able to write to a world readership and address world forums. Amidst the contending nationalisms of our time we can yet perceive an emerging World Community, a new mankind conscious of its common destiny. Like any other association a world community has to be built on mutual understanding. With no pre-meditated plan English has become the ready means of much of this inter-continental communication in ideas. Standing on the threshold of a new age of global history, let us not deny ourselves this ready-made tool which our own history has sharpened for us.

K. N.

HE CARRIED THE CROSS WHICH HAS NO HANDLE

[Dr. Kosuke Koyama, the author of this article is currently teaching at the University of Otago in New Zealand. He was Director of the Association of Theological Schools in South East Asia for five years before taking up his present appointment in 1974. He is the author of *Water Buffalo Theology*.]

Take up a lunch box. It is much easier to take than a cross. A lunch box has a handle. The cross has no handle. How then are we to take up the cross?

Besides that, what a bulky, demoralising object a cross is to carry! Why not a nourishing lunch-box; which has boiled eggs, sliced cheese, a piece of lamb, green lettuce and a thermos of hot coffee.

How about such an over-developed caloried-salaried, international, technological carefully packed lunch box for the sake of Jesus Christ?

The cross does not have a handle. 'Handle' stands for a means of efficient control. Automobiles with powerful engines obey us because we control them through the handle (steering wheel). The basic difference between technology and theology is that the former gives us both "engine" and "handle" whereas the latter has 'engine' but no 'handle'.

Theology that puts the handle to the power of God is no longer a theology but a demonic theological ideology. Theology must refuse to "handle" the saving power of God. It tries to speak about it. It tries to sing about it. It meditates about it.

The image of Jesus under the weight of bulky handle-less cross is a pregnant theological image. Jesus Christ does not carry his cross as an American business man carries a briefcase. We can shave Jesus. We can put a necktie on Jesus. We can put a pair of glasses over his eyes and a Sony Transistor Radio

in his hands. But if we put a handle on his cross so he can carry it as a business man carries a briefcase, then the Christian faith has lost its ground. Theology is then paralysed. Christian ethics has lost its inner inspiration. One of the most inspiring aspects of biblical faith is that God comes to man yet he does not handle man.

In Singapore I was driving with a Sri Lanka Buddhist monk. He was reading from a huge church poster, 'Crusade for Christ'. He turned and whispered to me. "Your Christ must be desperate. He needs people to crusade for him. Campaigning is a political exercise not a religious activity. Why do you cheapen and humiliate your saviour."

I felt the monk expressed quite well the spirit of the Asian religious heritage. We live in a society dedicated to efficiency and physical comfort. Are we not putting a handle on the cross?

The Church is called successful when it is functioning efficiently. Yes. That's fine as long as its efficiency is an inefficient efficiency pointing to Jesus Christ who carried the handle-less cross. But is it not true that our ministry often falls into a dedicated chasing of efficiency? Don't we put our whole energy into preparing the most attractive service to which people are welcome?

At the centre of theology and ministry stands self-denial, the most inefficient and uncomfortable posture one can take up. "If any one would come after me, let him deny himself, and take up his cross and follow me."

Letter to the Editor

Death of a Savant

The item in the Morning Star of 21st May (taken over from the Hindu Organ) under the above caption and referring to the late Mr. K. Ramachandra gives praise to one to whom praise is due. *We are all children of God*; it would, however, seem that some are specially chosen to carry out God's wishes in an intense manner for the good of mankind and of all creation. Mr. Ramachandra appeared to be one such of the elite. He believed in the Unity of Religions, the Supremacy of Matters Spiritual and the Omnipotence of God in a most remarkable manner and with fidelity given to few mortals if I might humbly presume to say so. He was a very devout Hindu; at the same time, he believed in the sacred character of Lord Jesus Christ, even as he believed in the rôle of the holy prophets of religions other than his own, and would admire and respect Christian ideologies and Christian institu-

IN BRIEF.....

● The Tamil Nadu Government has declared that public servants who solicit dowry or aid its practice will be prosecuted in the court of law. It has also decided to amend the code of conduct of public servants to put an end to the practice.

● According to news reports, teachers who were trained 10 years ago will be given In-Service training in Teachers' Colleges of one and a half month's duration to enable them to be oriented to the New Scheme.

tions according to his lights and wherever in agreement in a whole hearted manner.

As a long time and humble admirer of Mr. Ramachandra and a respectful (Hindu) reader of the Morning Star from about my tenth year, that is, for a period of over 67 years, the space so kindly given in your esteemed columns in this connection, is greatly appreciated.

S. SIVASUBRAMANIAM